

Marcin Adamczyk

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

ORCID: 0000-0002-0838-0488

marcin.adamczyk@uwm.edu.pl

„Znowelizowany problem” momentu, od którego można skorzystać z prawa do zrzeczenia się odwołania – uwagi na tle nowego brzmienia art. 127a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego

Uwagi wstępne

Wzmoczona aktywność legislacyjna ustawodawcy dotknęła również Kodeks postępowania administracyjnego¹. Ustawą z dnia 26 stycznia 2023 r. o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych² zmieniono z dniem 12 maja 2023 r. m.in. Kodeks postępowania administracyjnego, wprowadzając nowy § 1a w art. 127 k.p.a. Ustawodawca zasadnie zauważył, że konieczny jest przegląd i analiza przepisów regulujących kwestie społeczne, ekonomiczne i gospodarcze w celu wskazania przepisów niejasnych, niespójnych, nieskutecznych, zbędnych lub nadmiernie regulujących³, celem ich deregulacji. Komisja przygotowująca zmiany w prawie również wskazała, że istotnym problemem jest wadliwa praktyka stosowania prawa, która objawia się swoistą „nadinterpretacją” prawa, polegającą m.in. na wyjątkowo zachowawczym, tj. bezpiecznym, z punktu widzenia urzędników zatrudnionych w urzędach obsługujących organy administracji publicznej, ale w istocie wadliwym jego interpretowaniu⁴. W tym duchu przygotowano zmianę art. 127a k.p.a. określającego zasady i skutki zrzeczenia się prawa do odwołania⁵. Zrzeczenie

¹ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.), dalej jako k.p.a.

² Dz.U. z 2023 r., poz. 803.

³ Zob. uzasadnienie do ustawy z dnia 26 stycznia 2023 r. o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych, druk sejmowy nr 2628, <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2628> (data dostępu: 20.06.2023).

⁴ Ibidem.

⁵ Zmiany dotyczące art. 127 k.p.a. pozostają poza tematyką niniejszego opracowania.

się odwołania jest instytucją trwale osadzoną w postępowaniu administracyjnym państw Europy Środkowej i Wschodniej⁶, która od 7 kwietnia 2017 r. ponownie funkcjonuje w krajowym porządku prawnym⁷.

Problemy związane z interpretacją art. 127a § 1 k.p.a.

Od samego początku art. 127a k.p.a., w którym uregulowano (obok art. 130 § 4 k.p.a.) instytucję zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania, wywoływał wiele kontrowersji i wątpliwości prawnych co do jego stosowania. Zgodnie z poprzednim brzmieniem art. 127a k.p.a. przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona mogła zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję (§ 1), a z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja stawała się ostateczna i prawomocna (§ 2)⁸. Praktycznie każdy aspekt przedmiotowego przepisu wzbudzał ożywioną dyskusję, zaczynając od momentu, od którego można skorzystać z tego prawa, poprzez wadliwość oświadczenia woli, przekładającą się na skuteczność czynności zrzeczenia się odwołania, a kończąc na „odwracalności” (bądź nie) tej czynności⁹. Jednym z bardziej praktycznych problemów było określenie momentu początkowego, od którego można było skorzystać z prawa do wniesienia odwołania. Problem granic czasowych wniesienia odwołania i cofnięcia tego oświadczenia stały się źródłem rozbieżnych interpretacji. Literalne brzmienie pierwotnego przepisu wskazywało, że zrzec się prawa do wniesienia odwołania można „w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania”. Zwrot ten stwarzał problemy interpretacyjne, gdyż część sądów¹⁰ wskazywała, iż przy jego interpretacji należy brać pod uwagę art. 57 § 1 k.p.a., zgodnie z którym jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia,

⁶ Szerzej na temat genezy instytucji zrzeczenia się odwołania zob. A. Skóra, *Raz jeszcze o zrzeczeniu się odwołania w ogólnym postępowaniu administracyjnym (art. 127a k.p.a.)*. Wybrane problemy, [w:] A. Matan (red.), *Administracja w demokratycznym państwie prawa. Księga jubileuszowa Profesora Czesława Martysza*, Warszawa 2022, s. 650 i nast.

⁷ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., poz. 935).

⁸ Na temat przesłanek zrzeczenia się prawa odwołania zob. B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, 2022, Legalis, komentarz do art. 127a.

⁹ Zob. m.in. W. Chróścielewski, J.P. Tarno, [w:] W. Chróścielewski, J.P. Tarno, P. Dańczak, *Postępowanie administracyjne i postępowanie sądownoadministracyjne*, Warszawa 2021, s. 222–223; Z. Kmiecik, [w:] Z. Kmiecik, W. Chróścielewski (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2019, s. 729; K. Glibowski, [w:] R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2018, s. 1025.

¹⁰ Por. np. wyrok WSA w Warszawie z 13 października 2019 r., sygn. akt II SA/Wa 605/19; wyrok WSA we Wrocławiu z 26 września 2018 r., sygn. akt IV SA/Wr 328/18.

w którym zdarzenie nastąpiło. A zatem zdaniem niektórych sądów, termin do wniesienia odwołania mógł rozpocząć bieg dopiero od dnia następnego po dniu doręczenia i najwcześniej tego dnia było możliwe skuteczne złożenie oświadczenia w trybie art. 127a k.p.a.¹¹

Zakres nowelizacji art. 127 § 1 k.p.a.

Ustawodawca postanowił rozwiązać ten pozorny problem (o czym poniżej), zmieniając § 1 art. 127a k.p.a. Zmiana ta ma na celu umożliwienie stronie złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania od decyzji jeszcze przed rozpoczęciem biegu terminu na jego wniesienie. W obecnym stanie prawnym istnieją bowiem kontrowersje, czy strona może złożyć przedmiotowe oświadczenie w dniu doręczenia jej decyzji, skoro termin na wniesienie odwołania rozpoczyna swój bieg dopiero w dniu następnym¹². Czy faktycznie zatem przepis ten, w zakresie określającym początkowy moment umożliwiający skorzystanie z prawa do wniesienia odwołania, wymagał ingerencji ustawodawcy? Kwestia ta ma oczywiście szczególne znaczenie w sytuacji, w której strona, chcąc jak najszybciej otrzymać ostateczną decyzję, decyduje się na jej osobisty odbiór w siedzibie organu, który ją wydał, i przy jej odbiorze chciałaby jednocześnie złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia od niej odwołania i otrzymać potwierdzenie, że jest ona ostateczna. Złożenie tego oświadczenia zbyt wcześnie, tj. przed dniem rozpoczęcia biegu terminu do złożenia odwołania, w praktyce często w dniu odbioru decyzji, skutkowało zdaniem części doktryny nieskutecznością tej czynności¹³. Wykładnia literalna problematycznego przepisu, dokonywana przez sądy i część doktryny, była nietrafna, co przekładało się na błędy przy stosowaniu tej instytucji (zwłaszcza w zakresie momentu początkowego, od jakiego może strona skorzystać z tego prawa). Prawidłowa interpretacja przepisu art. 127a § 1 w zw. z art. 129 § 2 k.p.a. w brzmieniu jeszcze przed nowelizacją powinna prowadzić do wniosku, iż przepis ten powinien być rozumiany w ten sposób, że oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania może być złożone przez stronę w dniu doręczenia decyzji po doręczeniu tej decyzji¹⁴, a nie w dniu rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia odwołania, w praktyce następnego dnia po odbiorze decyzji. Oświadczenie o zrzeczeniu się odwołania nie może być i nie mogło być składane niejako „na zapas” – momentem począt-

¹¹ Tak: m.in. wyrok WSA w Poznaniu z 7 listopada 2018 r., sygn. akt IV SA/Po 661/18; wyrok WSA w Gliwicach z 13 grudnia 2018 r., sygn. akt IV SA/Gl 861/18.

¹² Tak: uzasadnianie projektu zmian ustawy, druk sejmowy nr 2628, <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2628> (data dostępu: 20.06.2023).

¹³ Zob. przykładowo: A. Wróbel, [w:] M. Jaśkowiak, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, 2021, Lex, art. 127a.

¹⁴ Tak: np. wyrok NSA z 20 lipca 2022 r., sygn. akt II OSK 2202/19.

kowym umożliwiającym skorzystanie z tej instytucji było prawidłowe doręczenie stronie decyzji, z której treścią może ona wówczas się zapoznać i jeśli treść decyzji ją zadowala w tym samym dniu, co doręczenie decyzji¹⁵, może skorzystać z prawa do zrzeczenia się odwołania. Zasadnie część sądów administracyjnych na długo przed nowelizacją wyraźnie wskazywała, iż to uzewnętrznienie decyzji przez jej doręczenie lub ogłoszenie powoduje zapoznanie się przez stronę z treścią decyzji i w konsekwencji otwiera dla strony możliwość jej zaskarżenia. Wynikający z art. 127a § 1 k.p.a. warunek skutecznego zrzeczenia się przez stronę prawa do wniesienia odwołania, polegający na tym, że zrzeczenie ma mieć miejsce w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, służy temu, aby strona podjęła decyzję o zrzeczeniu się prawa do odwołania po zapoznaniu się z decyzją, a więc po tym, kiedy decyzja zostanie jej doręczona lub ogłoszona. Sposób wykładni art. 127a § 1 k.p.a. polegający na tym, że strona może się skutecznie zrzec prawa do wniesienia odwołania dopiero następnego dnia po dniu, w którym doręczono lub ogłoszono decyzję, nie służy żadnemu racjonalnemu celowi i nie jest możliwy do zaakceptowania na gruncie funkcjonalnych i systemowych dyrektyw wykładni prawa¹⁶. Prezentowane stanowisko nie było jednostkowe¹⁷, co pozwala postawić tezę, że po początkowych problemach z interpretacją art. 127a § 1 k.p.a., w zakresie wykładni pojęcia „w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania” i praktycznych skutków tej interpretacji, przekładających się na określenie początkowego terminu, od jakiego można skorzystać z prawa do zrzeczenia się odwołania, powstała jednolita linia orzecznicza rozwiewająca wszelkie wątpliwości w tym zakresie. Należy zatem uznać, że ustawodawca – zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą – znowelizował brzmienie art. 127a § 1 k.p.a., który obecnie (od 12 maja 2023 r.) brzmi: „Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję”. Już wstępna analiza nowego przepisu prowadzi do wniosku, że nowe brzmienie art. 127a § 1 k.p.a. niestety nie rozwiązuje żadnych problemów, jakie były związane z interpretacją tegoż przepisu. Zmiana formuły z „w trakcie biegu terminu do złożenia odwołania” na „przed upływem terminu do wniesienia odwołania” nie precyzuje początkowego momentu, od którego można złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, a jedynie wskazuje końcowy moment, do jakiego można złożyć takie oświadczenie, tj. upływ terminu do złożenia odwołania. Należy zauważyć, że końcowy moment skorzystania z prawa do wniesienia odwołania był akurat najmniej problematyczny i nie wywoływał żadnych wątpliwości

¹⁵ Tak też: wyrok WSA w Rzeszowie z 15 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Rz 592/20.

¹⁶ Zob. wyrok NSA z 15 czerwca 2020 r., sygn. akt I OSK 2233/19.

¹⁷ Por. np. wyrok NSA z 19 września 2019 r., sygn. akt II OSK 2335/19; wyrok NSA z 9 września 2021 r., sygn. akt II OSK 181/21; wyrok NSA z 23 lutego 2022 r., sygn. akt II OSK 260/21.

zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie. Zagadnieniem rodzącym konflikty, którego obecna nowelizacja nie rozwiązuje, jest kwestia możliwości cofnięcia oświadczenia o rezygnacji z prawa do wniesienia odwołania po jego złożeniu, a przed upływem terminu do złożenia odwołania¹⁸. Kwestia ta wymaga odrębnej analizy i propozycji rozwiązania problemu.

Nowelizacja w zamierzeniach ustawodawcy miała doprecyzować początkowy moment, od którego strona może skorzystać z prawa do złożenia oświadczenia o rezygnacji z odwołania. Zrzeczenie się prawa odwołania jest czynnością procesową, zawierającą oświadczenie woli strony. Prawa do zrzeczenia się odwołania nie można domniemywać z uwagi na daleko idące skutki prawne, jakie ta instytucja procesowa wywołuje¹⁹. Strona przede wszystkim nie może oświadczenia takiego złożyć ani przed wszczęciem postępowania w pierwszej instancji, ani w jego toku, ani też przed doręczeniem decyzji organu pierwszej instancji²⁰ niejako „na zapas”, nie można bowiem zrezygnować z prawa, którego się nie nabyło. Nie można np. już na etapie składania wniosku do organu oświadczyć, że w przypadku otrzymania decyzji zgodnie z wnioskiem rezygnuje się z prawa do wniesienia odwołania. Podjęcie decyzji o skorzystaniu ze zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania jest uzależnione od niczym nieskrępowanej, autonomicznej woli strony postępowania²¹. Należy także zauważyć, że jeżeli podanie zawierające oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania zostanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, oświadczenie takie uznaje się za bezskuteczne²².

Organ administracji, informując stronę o uprawnieniu proceduralnym, wynikającym z przepisu art. 127a § 1 i § 2 k.p.a., nie powinien ograniczyć się jedynie do przytoczenia treści tegoż przepisu, ale jednocześnie powinien w sposób wyczerpujący pouczyć stronę o doniosłości czynności zrzeczenia, co w praktyce powinno przełożyć się na wskazanie przez organ w sposób jasny i zrozumiały konkretnych skutków zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania, zwłaszcza o tym, że zrzeczenie się tego prawa ostatecznie pozbawia stronę prawa do sądu²³.

Moment, od którego można skorzystać z prawa do zrzeczenia się odwołania, nie może być wcześniejszy niż data prawidłowego doręczenia decyzji administracyjnej stronie postępowania i powinien być (moment doręczenia) udoku-

¹⁸ Szerzej zob. B. Adamiak, J. Borkowski, op. cit., komentarz do art. 127a; wyrok NSA z 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt II OSK 2145/21; postanowienie NSA z 16 lutego 2021 r., sygn. akt III OSK 3180/21.

¹⁹ A. Skóra, *Zrzeczenie się odwołania w austriackiej nauce postępowania administracyjnego oraz w orzecznictwie sądowym*, „Rozprawy Naukowe i Zawodowe PWSZ w Elblągu” 2018, nr 26 s. 129.

²⁰ Por. wyrok WSA w Rzeszowie z 15 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Rz 592/20.

²¹ Zob. wyrok WSA w Bydgoszczy z 11 czerwca 2019 r., sygn. akt II SA/Bd 252/19.

²² Zob. wyrok WSA w Poznaniu z 7 listopada 2018 r., sygn. akt IV SA/Po 661/18.

²³ Zob. wyrok WSA we Wrocławiu z 8 lipca 2020 r., sygn. akt IV SA/Wr 261/20.

mentowany zgodnie z wymaganiami określonymi w Kodeksie postępowania administracyjnego. Może to w najbliższym okresie wzbudzać pewne wątpliwości z uwagi na obowiązek doręczania korespondencji przez organy administracji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej z dniem 10 grudnia 2023 r.²⁴ Należy także zauważyć, że zamiast decyzji strona może otrzymać wydruk decyzji uzyskanego z systemu teleinformatycznego funkcjonującego w danym organie administracji publicznej. Stosownie bowiem do art. 39³ § 1 i § 4 k.p.a. w przypadku pism wydanych przez organ administracji publicznej w postaci elektronicznej przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, które zostały opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, zaawansowaną pieczęcią elektroniczną albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną, doręczenie może polegać na doręczeniu wydruku pisma uzyskanego z tego systemu odzwierciedlającego treść tego pisma. Wydruk pisma stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w postaci elektronicznej. Wydruk pisma korzysta z domniemania autentyczności oraz domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w jego treści stwierdzone²⁵. Doręczenie wydruku decyzji w przypadku decyzji utrwalonej w postaci elektronicznej odbywa się z zachowaniem postaci doręczenia tradycyjnego określonego w k.p.a.²⁶ Mając na uwadze to, że wydruk, o którym mowa

²⁴ Zgodnie z komunikatem Ministra Cyfryzacji z dnia 29 maja 2023 r. w sprawie określenia terminu wdrożenia rozwiązań technicznych niezbędnych do doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej oraz udostępnienia w systemie teleinformatycznym punktu dostępu do usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego w ruchu transgranicznym (Dz.U. z 2023 r., poz. 1077) od 10 grudnia 2023 r. obowiązkiem obejmie: 1. organy administracji rządowej oraz jednostki budżetowe obsługujące te organy; 2. organy władzy publicznej, inne niż wymienione w pkt 1, w tym organy kontroli państwowej i ochrony prawa oraz jednostki budżetowe obsługujące te organy; 3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych i zarządzane przez niego fundusze oraz Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i fundusze zarządzane przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego; 4. Narodowy Fundusz Zdrowia; 5. agencje wykonawcze, instytucje gospodarki budżetowej, państwowe fundusze celowe, samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, uczelnie publiczne, Polska Akademia Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne, państwowe i samorządowe instytucje kultury, inne państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych; 6. jednostki samorządu terytorialnego i ich związki oraz związki metropolitarne oraz samorządowe zakłady budżetowe (z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego), a od 1 stycznia 2025 r. podmioty publiczne inne niż wymienione powyżej. Szerzej na temat przejścia organów administracji publicznej na e-doręczenia zob. M. Adamczyk, *Korespondencja elektroniczna z organem administracji publicznej w okresie przejściowym*, „Studia Prawnoustrojowe” 2022, nr 58, s. 7–8; A. Skóra, *O rewolucji w zakresie e-doręczeń raz jeszcze. Uwagi na tle art. 6 ustawy o doręczeniach elektronicznych*, „Studia Prawnoustrojowe” 2022, nr 58, s. 474–475.

²⁵ Zob. wyrok WSA w Warszawie z 28 września 2021 r., sygn. akt II SAB/Wa 365/21.

²⁶ Celem wprowadzenia przepisu art. 39³ k.p.a. było umożliwienie organowi załatwiania wszystkich spraw w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, nawet jeśli nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 39¹ k.p.a., i jego doręczanie w sposób tradycyjny, a więc przez operatora pocztowego. Ustawodawca nie wprowadził natomiast możliwości

w art. 39³ k.p.a., będzie doręczany w tradycyjnej formie dokumentu papierowego, należy wskazać, że pismo, o którym mowa w art. 39³ § 1 k.p.a. (którego to pisma odzwierciedleniem jest wydruk), będzie wchodziło do obrotu prawnego w momencie doręczenia wydruku do adresata zgodnie z przepisami z art. 42–45 k.p.a.²⁷ Strona może zatem również w dniu odebrania wydruku pisma (decyzji) doręczonego w trybie art. 39³ k.p.a. złożyć skuteczne oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Zarówno organ administracji, wobec którego złożono oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, jak i sąd administracyjny nie mają przy tym kompetencji do kontroli zasadności zrzeczenia się tego prawa, w szczególności czy jest ono zgodne z interesem strony zrzekającej się. Tylko bowiem strona wie, czy decyzja jest w pełni zgodna z jej faktycznym interesem, i tylko ona może podjąć decyzję o złożeniu stosownego oświadczenia. Niedopuszczalne jest również nakłanianie strony do zrzeczenia się prawa do odwołania. Strona może zatem (i mogła przed nowelizacją) zrzec się prawa do wniesienia odwołania zaraz po tym, jak zostanie jej doręczona lub ogłoszona decyzja. Wynikający z obecnego brzmienia art. 127a § 1 k.p.a. warunek skutecznego zrzeczenia się przez stronę prawa do wniesienia odwołania, polegający na tym, że zrzeczenie może mieć miejsce „przed upływem terminu do wniesienia odwołania”, powinien być interpretowany zgodnie z dotychczasową linią orzecznictwa (wskazywaną uprzednio). Należy ponownie zaznaczyć, że instytucja zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania służy temu, aby strona podjęła świadomą decyzję o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, po zapoznaniu się z decyzją, a więc po tym, kiedy decyzja zostanie jej doręczona lub ogłoszona. Art. 127a § 1 powinien być rozumiany w ten sposób, że oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania może być złożone przez stronę w dniu doręczenia decyzji, po jej prawidłowym doręczeniu, oraz zapoznaniu się przez stronę z decyzją. Trzeba zgodzić się z Piotrem Przybyszem, że ustawodawca powiązał skutek złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się odwołania z chwilą jego doręczenia organowi, a nie z np. z datą nadania oświadczenia w placówce pocztowej²⁸ w przypadku złożenia oświadczenia utrwalonego na piśmie w postaci papierowej. W przypadku złożenia pisma utrwalonego w postaci elektronicznej, zgodnie z art. 14 § 1a i § 1d k.p.a., pismo powinno być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym²⁹. Datą wpłynięcia oświadczenia ustalo-

doręczania decyzji (w tym wydruku decyzji wydanej w formie dokumentu elektronicznego) na adres poczty elektronicznej e-mail – por. wyrok WSA w Szczecinie z 16 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Sz 100/21; wyrok WSA w Poznaniu z 22 września 2021 r., sygn. akt IV SA/Po 474/21.

²⁷ R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz do art. 39³ k.p.a.*, 2023, Legalis.

²⁸ P. Przybysz, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, 2021, Lex, art. 127a.

²⁹ Szerzej na temat znaczenia poszczególnych podpisów zob. B. Kwiatek, A. Skóra, K. Szełągowska, [w:] A. Skóra, B. Kwiatek (red.), *Doręczenia elektroniczne. Komentarz*, 2023, Lex, art. 2.

nego w postaci elektronicznej będzie dzień wystawienia dowodu otrzymania, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych. Zgodnie z art. 41 ust. 1 pkt. 2 ustawy o doręczeniach elektronicznych dowód otrzymania jest wystawiany po upływie korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu publicznego (od 10 grudnia 2023 r.), a obecnie decyduje data upływu na skrzynkę podawczą ePUAP organu administracji publicznej. Zgodnie bowiem z art. 147 ust. 2 i 4 ustawy o doręczeniach elektronicznych doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w ePUAP, do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, do czasu zaistnienia obowiązku stosowania niniejszej ustawy, o którym mowa w art. 155, przez ten podmiot publiczny [do czasu określonego w komunikacie Ministra Cyfryzacji z dnia 27 maja 2023 r., a więc 10 grudnia 2023 r. – przyp. P.A.], a urzędowe poświadczenie odbioru jest równoważne dowodowi otrzymania, o którym mowa w art. 41 ustawy o doręczeniach elektronicznych.

Wnioski

Ustawodawca zasadnie widzi konieczność upraszczania procedur i poszczególnych przepisów stwarzających problemy interpretacyjne, jednakże zmiana art. 127a § 1 k.p.a., w zakresie w jakim została dokonana, nie wnosi niczego nowego do praktyki stosowania tego przepisu i nie rozwiązuje faktycznych problemów pojawiających się przy stosowaniu tej instytucji. Przeredagowanie art. 127a § 1 k.p.a. tylko pozornie rozwiązuje jeden z problemów, jakim było określenie początkowego terminu umożliwiającego stronie skorzystania z tej instytucji, i – zdaniem autora – nie było konieczne, gdyż prawidłowa interpretacja uwzględniająca przede wszystkim sens tej instytucji, a nie literalny zapis poprzednio obowiązującego brzmienia tegoż przepisu, prowadziła do wniosku, iż strona mogła złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania już w dniu odebrania decyzji po zapoznaniu się z jej treścią bez konieczności oczekiwania na moment rozpoczęcia biegu do wniesienia odwołania. Orzecznictwo sądów administracyjnych, po początkowych rozbieżnych interpretacjach art. 127a § 1 k.p.a., także ugruntowało i przyjęło, jak się wydaje, jednolitą linię orzecniczą, potwierdzającą że początkowym momentem umożliwiającym skorzystanie z prawa do wniesienia odwołania jest dzień odbioru prawidłowo doręczonej decyzji lub wydruku decyzji, o jakim mowa w art. 39³ k.p.a.

Ustawodawca zatem powinien trafniej identyfikować istniejące problemy wynikające ze stosowania przepisów procedury administracyjnej i proponować rozwiązania legislacyjne mogące je rozwiązać.

Wykaz literatury

- Adamczyk M., *Korespondencja elektroniczna z organem administracji publicznej w okresie przejściowym*, „Studia Prawnoustrojowe” 2022, nr 58.
- Adamiak B., Borkowski J., *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, 2022, Legalis.
- Chróścielewski W., Tarno J.P., Dańczak P., *Postępowanie administracyjne i postępowanie sądowniczoadministracyjne*, Warszawa 2021.
- Chróścielewski W., Kmiecik Z. (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2019.
- Hauser R., Wierzbowski M. (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, 2023, Legalis.
- Jaśkowiak M., Wilbrandt-Gotowicz M., Wróbel A., *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, 2021, Lex.
- Przybysz P., *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, 2021, Lex.
- Skóra A., Kwiatek B. (red.), *Doręczenia elektroniczne. Komentarz*, Warszawa 2023.
- Skóra A., *Raz jeszcze o zrzeczeniu się odwołania w ogólnym postępowaniu administracyjnym (art. 127a k.p.a.)*. Wybrane problemy, [w:] A. Matan (red.), *Administracja w demokratycznym państwie prawa. Księga jubileuszowa Profesora Czesława Martysza*, Wolters Kluwer, Warszawa 2022.
- Skóra A., *Zrzeczenie się odwołania w austriackiej nauce postępowania administracyjnego oraz w orzecznictwie sądowym*, „Rozprawy Naukowe i Zawodowe PWSZ w Elblągu” 2018, nr 26.
- Skóra A., *O rewolucji w zakresie e-doręczeń raz jeszcze. Uwagi na tle art. 6 ustawy o doręczeniach elektronicznych*, „Studia Prawnoustrojowe” 2022, nr 58.

Summary

The “amended problem” of the moment from which the right to waive the appeal can be exercised – comments against the background of the new wording of art. 127a § 1 Code of Administrative Procedure

Keywords: administrative law, right to waive an appeal, a declaration of waiver of appeal, amendment to the Code of Administrative Procedure.

The legislative activity of the legislator also affected the Code of Administrative Procedure [k.p.a.], which was amended by the Act of 26 January 2023 on amending acts to eliminate unnecessary administrative and legal barriers as of 12 May 2023 k.p.a. article 127a § 1 k.p.a. From the very beginning, the

institution of the waiver of appeal caused many controversies and legal doubts as to its application. One of such doubts was the starting moment from which it was possible to submit a declaration on the right to appeal, which in practice boiled down to the interpretation of the issue “in the course of filing an appeal” as used by Art. 127a § 1 k.p.a. in the wording before the amendment. The original interpretation of the disputed issue was divergent, as some administrative courts believed that an appropriate declaration of resignation from the appeal could be submitted only at the start of the deadline for lodging an appeal, i.e. on the next day after receipt of the decision. There were also other positions that directly indicated that the statement could be submitted on the same day on which the decision was received after having read its content. This study is an attempt on the one hand to indicate the correct interpretation of Art. 127a § 1 of the Code of Administrative Procedure, and secondly, the answer to the question of whether the amendments were actually necessary in connection with the development of a stable line of jurisprudence regarding Art. 127a § 1 k.p.a.